

Jeg mener, at fru Eva Kjer skylder et svar på det spørgsmål, jeg stillede.

(Kort bemærkning).

Margot Torp (S):

Fru Eva Kjer Hansen var i sin tale inde på, at der var et løngab på 12 pct. I virkeligheden er det jo langt større. Det er, når vi skræller mange, mange forskellige ting af som forskelle i uddannelse, forskelle i placering i jobhierarkiet osv., at så når vi ned på 12 pct.

Det kan da godt være, der er enkelte andre ting, som også skulle skrælles af, men vi snakker altså om en lønforskel, hvis vi tager alle mænd og alle kvinder under ét, på mellem 1 mio. og 2 mio. kr. i et liv. Hvordan vil fru Eva Kjer Hansen forklare, at der er sådan en stor forskel på, hvordan mænd og kvinders arbejde vurderes?

Er de, som hr. Frank Dahlgaard mener, dummere og dovnere og mindre engagerede?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Det sidste det må vist stå for fru Margot Torps egen regning. Jeg må simpelt hen åbent erkende, at jeg ikke kan forklare, hvorfor forskellen er der. Hvor skulle jeg vide det fra?

Det kunne være køn, men er fru Margot Torp sikker på, at tallet holder? Er det på grund af køn? Eller er der en masse andre faktorer, der spiller ind: forskelle i engagement, forskelle i indstilling, forskelle i afstand til arbejdet, forskelle i hvad ved jeg? Kan der ikke være mange andre ting, som er ret uforklarlige, og som varierer så meget mellem lønmodtagerne, at det ikke lige netop er på grund af køn?

Der er ingen tvivl om, at jeg vil lønforskellen mellem køn til livs, for jeg synes simpelt hen, den er fuldstændig uacceptabel. Men vi skal bare være sikre på, når vi påstår nogle tal, at de så også rent faktisk holder stik. Jeg er ikke hundrede procent sikker på, at de tal, der har været fremme i debatten, også udelukkende skyldes forskelle i køn. Og det er den diskussion, jeg gerne vil tage.

Jeg vil f.eks. gerne have en bedre statistik, fordi forudsætningen for at vide, at man måske er dårligere lønnet, selvfølgelig også er, at man har nogle muligheder for at sammenligne og få oplyst, hvordan ens egen situation er i forhold til andres.

Det afgørende spørgsmål er, hvordan vi gør det. Hvordan undgår vi, at det så bliver de åbne skattebøgers tid, hvor man så kan genkende den

enkelte person? For mig er det afgørende, at det foregår på en anonym facon, og jeg kan så i øvrigt ikke se, hvad baggrunden er for, at det skal være kønsopdelt. Jeg synes, at det er interessant, at man bliver aflønnet på samme vis efter samme arbejdsfunktion, og at det er det, der er det centrale. Men hvis vi skal fastholde, at det er i anonymiseret form og ikke kan tilbageføres til den enkelte arbejdsgiver, så taler vi vel i virkeligheden om forholdsvis store arbejdspladser med hensyn til, hvad der egentlig kan lade sig gøre.

Så skal jeg gentage, at for mig er det afgørende, at det er lønmodtageren, der får nogle rettigheder, og at man ikke pålægger, som fru Anni Svanholt er inde på, at arbejdsgiveren skal oftefentliggøre tallene.

(Kort bemærkning).

Margot Torp (S):

Ja, man må meget undskylde, men jeg synes, fru Eva Kjer Hansen kommer med nogle alvorlige dobbeltbudskaber. Jeg vil godt høre: Mener fru Eva Kjer Hansen overhovedet ikke, at der er nogen egentlig lønforskel, som kan baseres på køn, og at problemet derfor sådan set slet ikke eksisterer, og at vi derfor ikke behøver at gøre noget ved det?

Men bortset fra det synes jeg, det er rart, at vi nu snakker noget mere om at få gjort noget ved det i stedet for udelukkende at forholde os til nogle procedurer.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg kan forstå, at vi i hvert fald er enige om, at vi gerne vil have en meget bedre og mere præcis og brugbar statistik. Vi lægger så også i SF vægt på, at den er kønsopdelt, og synes, det selvfølgelig er meget nødvendigt, når vi snakker om, at den skal være et redskab, som man kan bruge i forhold til ligelønsloven, at den så naturligvis må være kønsopdelt. Og jeg kan forstå, at Venstre også lægger meget vægt på den enkeltes rettigheder her.

Så må jeg spørge: Hvis man virkelig lægger vægt på det, jamen er det så ikke sådan, at den enkelte i den virksomhed, hvor den pågældende er ansat, skal have mulighed for at få de oplysninger om jobfunktioner, som andre kolleger arbejder i, mænd og kvinder selvfølgelig? Det må da være det redskab, man skal have, og det er i og for sig det, vi peger på. Det er det, vi foreslår.